

הקרקע, ולכן כשכוונתו לצורך הבהמה מותר. [תרי"ד] דכיון שמשייר קצת ואינו קוצץ כולו עד ומה"ט כחבנו לעיל [תרי"ג] דאסור להוציא הארץ מוכח שכוונתו גם לתועלת האילן, דאי מים דרך מרזב ציתו כששוטף כוונתו רק לעצים הרי עדיף לו לקצוץ מהארץ, ולכן אין להחיר אלא"כ מוכח שאין כוונתו אלא לעצים ולא לאילן והיינו באופן שקשה לאילן כגון לגמוס מהארץ או למעלה מ" טפחים.

אילן שנפשח

(מוד) אילן שנפשח.

תנן [תרט"ו] אילן

שנפשח [נסדק ונשבר

קצת] קושרין אותו

בשביעית לא שיעלה אלא

שלא יוסיף. ופירש

הרמב"ם בפיה"מ, לא

שיעלה - לא שיתחבר ויהיה נדבק ונקשר אלא שלא יוסיף להיבדק. וע"ע לעיל עמ' קה.

המבואר דמותר לקשור רק כדי שלא יוסיף להתקלקל והוא משום דכל

ללאוקמי אילנא מותר [תרט"ז] אבל כשקושר

ע"מ שיתחבר הענף לאילן אסור דהוי לאצרוי

ואסור, ואף משום הפסד אין להחיר לקשור

כשהוא להוסיף וכדלעיל [עמ' קכ] דאין היתר

דפסידא בשביעית כפסידא בחוה"מ דכל דבר

האבוד מותר [תרי"ז] דבשביעית החירו רק

כשהוא הפסד כללי אבל כשהפסד הוא מיקרי

אין כאן היתר של פסידא, ומש"ה ההיתר כאן

הוא רק משום אוקמי אילנא ולא משום פסידא.

ענף שיש בו הרבה פירות ומחמת זה יכול

הענף להשבר, ורואה לתלוש הפירות כדי

שהענף לא ישבר, לכאורה מותר דהוא בכלל

לאוקמי אילנא, אמנם יש לדון דלמא יש בזה אסור

קצירה מה"מ, דהוי קצירה לעבודת האילנות,

יתבאר בעז"ה לקמן פ"ד הל' כב, עמ' רטו.

בא אין קוצצין (מג)
בתולת שקמה בשביעית בדרך
שקוצצין בשאר השנים מפני
שקציצתה עבודת אילן.
שבקציצה זו תגדל ותוסיף. ואם
צריך לעציה קוצץ אותה שלא
בדרך עבודתה: **בב כיצד**
קוצציה. מעם הארץ או למעלה
מעשרה טפחים. (מד) אילן
שנפשח קושרין אותו בשביעית
לא שיעלה אלא שלא יוסיף:

שאין כוונתו להשקאה ומותר. ומהאי טעמא
כתבנו שם דאין לחוש כשהמים של המזגן
יוצאים אל הגינה כנ"ל בשביעית משום דאינו
מוכח מהמעשה דכוונתו להשקאה ולכן
כשאינו מתכוין מותר וכו"ל.

ומה"ט אסור לזמור גדר חי אף כשהוא
מפריע למעצר וכדו', אלא"כ חותכו
בזורה לא מסודרת, משום דסתמא של זימור
הוא גם לצורך צימוח הגדר חי, אלא"כ אין כאן
מקום להסתפק בכוונתו ולכן אינו מותר אלא
כשאין ניכר מהמעשה שכוונתו לזמור דאז אם
אינו מתכוין מותר. וה"ה לגזום סכך לסוכתו.
ולפיכך מותר לאסוף את העלין הנושרים
מבין השיחין אם אינו ניכר שנעשה
באופן המועיל לשיחים [אבל ע"י מגריפה אסור
כמ"ס לעיל עמ' קמג] ואינו נראה כהכנה
לזריעה [וגם אינו חורש את הקרקע] דבכה"ג
מוכח דאין כוונתו אלא לאסוף את העלין.

(מג) בתולת שקמה. כבר נתבאר לעיל

שער הציון

[תרי"ג] שס: [תרי"ד] שס: [תרט"ו] פ"ד מ"ו: [תרט"ז] ע"ז נ' ע"ב: [תרי"ז] ריש מו"ק: